

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 21

Šolsko leto: 2017/2018

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Urednica: Ela Černila

Uredniški odbor: Bono Bezjak,
Aljaž Kelc, Tjan Novak, Nina Repič,
Eva Žlahtič

Pa je okrog še eno leto. Pravzaprav je za nami že kar 60 let. Ta leta so bila polna veselja, smeha, zadovoljstva, odrekanj pa tudi žalosti. Pa vendar lahko na zgodovino šole gledamo s ponosom. Menim, da je lahko čisto vsak učenec nase ponosen. Jaz, na primer, sem nase ponosna zaradi vodenja prireditve ob 60. dnevu šole. Obiskujem gledališki klub, katerega mentorica je Simona Hazimali. Z njo in ekipo smo pripravili uvodni del in igro, ki je prireditev povezovala. To, da sem na tej prireditvi nastopala in delček tudi odvodila, si štejem v veliko čast. Zgled imam v svojem bratu, ki sem ga, kar se tiče sodelovanja na šolskih prireditvah, tudi »nasledila«. Čeprav imam za sabo že nekaj prireditev, me je pred to trema dobesedno dušila. Bila sem polna pričakovanj. Sama sem do sebe zelo stroga,

zato se je moja trema le še stopnjevala. Razmišljala sem le o tem, ali bom povedala vse, da ne bom česa izpustila ali pa del besedila kar pozabila. Ob prihodu na oder sem mislila, da me bo »pobralo«. Na srečo je trema po prvem napovedniku skoraj povsem izginila. Od takrat naprej sem se le prepustila in uživala. Izjemen občutek je bil tudi takrat, ko je bilo predstave konec, saj je do nas prihajalo veliko gledalcev in učiteljev, ki so nam čestitali. In prav zaradi tega občutka je to nekaj, kar z veseljem počnem. Čeprav je za uspeh potrebno vložiti trud, se mi zdi vredno. V tej izdaji Lokvanja smo praznovanje našega jubileja strnili in opisali. Draga šola, vse najboljše še naprej!

Ela Černila, 8. a

Iz vsebine:

VSE NAJBOLJŠE, DRAGA ŠOLA!	3
INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO	6
15. OBLETNICA PROJEKTA »EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA«	9
NAŠA ŠOLA SKOZI ČAS	12
MALO NEKOČ	15
... IN MALO DANES.....	17
PRIHODNJE LETO SE VIDIMO SPET!.....	20

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 3. september 2018

1. razredi:
ob 9⁰⁰ v jedilnici

2. do 9. razredi:
ob 8¹⁵ v atriju šole

VSE NAJBOLJŠE, DRAGA ŠOLA!

MOJIH 60 KORAKOV

V začetku šolskega leta, ko smo načrtovali dejavnosti za obletnico, smo za rdečo nit izbrali naslov *Mojih 60 korakov*. Korakov, ki govorijo o tem, kje je naša šola bila in v katero smer jo vodi pot danes. Dejavnosti smo povezali tudi s projekti, kot sta *Korak k sončku* in *Osem krogov odličnosti*.

Pripravili smo več razstav. Razstava *60 korakov po stopnicah* predstavlja kronološki pregled razvoja naše šole. Domišljijsko zanimiva je bila likovna razstava *Bil je stol*. *Motorični poligon korakov* je bil namenjen učencem prve triade. Razstava ob 15. obletnici vključitve naše šole v nacionalni projekt Eko šola predstavlja pisano znanje in ustvarjalnost otrok na temo ekologije. Deseti rojstni dan letos praznuje tudi maskota naše šole, Račka Vrtačka.

S pomočjo bivših učiteljic in babic ter dedkov smo na sodoben način obudili spomin na *Kurirčkovo pošto*. Obiskali smo lahko *Planetarij* in *Potopisni večer*. Izdelali smo voščilnico, v katero so se podpisali vsi učenci naše šole in pripravili več radijskih oddaj.

Z osrednjo prireditvijo ob dnevu šole smo v petek, 9. 3. 2018, zaokrožili 60. obletnico naše šole. Prireditev je potekala v športni dvorani OŠ Ljudski vrt. V uri in pol dolgem programu je sodelovalo okrog 120 otrok naše šole.

Vsebina prireditve je govorila o stereotipih, ki so preveč prisotni v naši družbi. Ali si zato, ker se lepo in moderno oblačiš, tudi dober človek? Ali je pomembno, katero zvrst glasbe poslušáš? Ali se imamo pravico zaradi tega med seboj ločevati in se drug iz drugega norčevati? To so vprašanja, ki se dotikajo tudi vrednot, kot so: spoštovanje, strpnost, znanje – in so zapisane v viziji naše šole.

Na prireditvi ni manjkalo izvrstnih glasbenih in plesnih točk, ki so mlade in njihove mentorje povezale in jih napolnile s pozitivno energijo. Vsi nastopajoči so dobili priložnost pokazati svoje talente in v tem so neizmerno uživali.

Simona Hazimali

MOJA ŠOLA IMA 60 LET

Vse najboljše, moja šola!

V tednu, ko si praznovala polnih 60 let, se je dogajalo veliko stvari.

Dobili smo kurirčkovo pošto. Pisali smo o tem, kar so nam o šoli nekoč povedale babice, pisali smo o tem, kaj je bilo na razstavi v 60-ih korakih, k nam pa je prišla tudi učiteljica, ki nam je pripovedovala o šoli nekoč. V tem tednu se je oglasil tudi šolski radio in nam tudi nekaj povedal o tebi.

Tisti dan, ko si praznovala, pa smo pripravili veliko prireditev in tudi zabavo. Nastopilo je veliko učencev naše šole. Nastopili so z različnimi točkami: gimnastika, pesem *Kdo še verjame*, baletke, šolski bend, še pesmi o naši državi in veliko točk.

Proti koncu smo nastopili tudi mi. Zaplesali smo folkloro. Bilo je lepo. Igrali so nam v živo. Med nastopom smo se zabavali. Na koncu smo se vsi priklonili. Zaploskali so nam in odšli smo iz dvorane, ker je bilo nastopa konec.

Odšli smo v garderobe, se preoblekli in odšli s starši domov.

Naša šola ima že 60 let in tega smo vsi zelo veseli!

Katarina Šeruga, 3. d

KAJ SMO POČELI OB 60-LETNICI NAŠE ŠOLE

Zakaj 60 korakov?

Zato ker ima naša šola 60 let ...

V tednu, ko je naša šola praznovala 60-letnico, je bilo zelo zanimivo. Ustvarjali smo, si ogledali prireditev, izvedeli smo več o zgodovini naše šole. Na stopnišču šole smo si ogledali razstavo o njeni preteklosti, ki je bila predstavljena v sliki in besedi. Pri pouku smo si izpisali podatke. Nato smo odšli v razred in v skupinah s pomočjo teh podatkov naredili 6 manjših plakatov, ki smo jih predstavili v razredu.

Izdelovali smo tudi šole iz kartona. Tudi pri neobveznem predmetu (računalništvu) smo izvajali projekt ob 60-letnici šole. Bili smo veseli, da je naša šola praznovala 60 let.

Letos je naša šola praznovala 60 let. Zelo smo bili veseli in ponosni na nanjo.

Imamo tudi šolsko himno, ki jo je uglasbil Mitja Gobec. Predstavljamo se tudi s šolsko maskoto, RAČKO VRTAČKO.

Ob 60. rojstnem dnevu smo pripravili posebno prireditev, ki je bila 9. 3. 2018, na njej pa so nastopali učenci iz različnih razredov.

Na prireditvi je bilo zelo zabavno! Nastopali so: šolski pevci, plesalci, raperji, folklorna skupina, zbor, gimnastičarji, ...

Nastopal je tudi naš razred! Prireditev se mi je zdela super. Tako je potekal rojstni dan naše šole.

Žiga Satler, Maša Šimenko 4. b

Maj Dobovišek, Kaja Lah, Gal Jančič, Maša
Šimenko, 4. b

V petek, 9. 3. 2018, je bila naša šola stara 60 let. Ustanovljena je bila leta 1958. Sedanja ravnateljica je Tatjana Vaupotič Zemljič, ki je ravnateljica že polnih 20 let.

Eva Anžel, 4. b

ROJSTNI DAN NAŠE ŠOLE

9. marec je bil za našo šolo zelo pomemben dan, ker je obeleževala 60 let delovanja. Ta dan nismo imeli pouka, ampak je potekala slavnostna prireditev, na kateri sem tudi sama nastopala. Učenci smo peli, plesali, ...

Ves teden so po šoli potekale različne dejavnosti. Naš razred je izdeloval šole iz kartonastih škatel. Delali smo v parih in bilo je zelo zabavno. Najprej smo odlepili lepilni trak, nato pa s svinčnikom narisali okna, naslednji dan pa jih pobarvali. Potem smo jih razporedili po hodniku do telovadnice. Imeli smo se zelo lepo.

Ta teden je bil zelo zanimiv in lep. Prireditev je povezovala ŠOLO NEKOČ in ŠOLO DANES.

Živa Kuhar, 4. b

NAŠA ŠOLA PRAZNUJE

Ko so izkopavali temelje telovadnice, so našli 170 grobov. 24. 5. 1974 so pred šolo odkrili doprtni kip Franca Osojnika. Telovadnica je bila brez strehe.

Julija Potočnik, 4. b

Pred kratkim je naša šola praznovala 60 let. Seveda, saj je bila ustanovljena leta 1958. V tednu šole se je dogajalo veliko zanimivih dejavnosti.

Naš razred si je ogledal razstavo *60 korakov naše šole*, nato pa smo v razredu naredili skupinski plakat ter ga predstavili. Naslednji dan, v petek, pouka ni bilo, bila pa je osrednja prireditev ob dnevu šole, na kateri je sodelovalo veliko otrok iz različnih razredov.

Tamara Arnuš, 4. b

9. 3. 2018 je naša šola praznovala 60 let. Imeli smo proslavo, ne samo za učenke in učence naše šole, temveč tudi za starše.

Na prireditvi so nastopili učenci različnih razredov. Spregovorila je tudi ravnateljica Tatjana Vaupotič Zemljič, nas spodbudila in nam zaželela veliko sreče. Veliko je bilo plesnih točk, prav tako je na prireditvi zapel pevski zbor, šolski bend in veliko drugih glasbenih skupin. Prireditev je potekala popoldan. Pouka ni bilo.

Zoja Galun, 4. b

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

Letošnje šolsko leto je jubilejno, saj OŠ Ljudski vrt Ptuj praznuje svojo šestdesetletnico. O tem, kako vidi ta pomembni jubilej, smo povprašali ravnateljico šole, gospo Tatjano Vaupotič Zemljič. Seveda pa smo ji zastavili še vrsto drugih vprašanj ...

Letos je šola stara že 60 let. Kaj vam to pomeni?

Da je »šola« v tem času imela možnost narediti že veliko dobrega, vzgojiti veliko število mladih ljudi, ki so danes uspešni na različnih področjih, da se že ponaša z bogato zgodovino in, seveda, da je v tem času dosegla pogoje, v katerih lahko vsi skupaj uspešno delujemo.

Biti ravnateljica tako velike šole ni mali zalogaj. Vi to funkcijo opravljate že 21. leto. Kako gledate na svojo prehojeno pot ravnateljjevanja?

Ja, zdaj sem ravnateljica res že 21. leto. Seveda se je v tem času nabralo veliko dobrih pa tudi manj dobrih stvari, s katerimi sem se na tem delovnem mestu srečevala. Glede na to, da je naša šola res velika in da ima veliko število tako učencev kot zaposlenih, to zagotovo ni enostavna naloga. Tu so še starši, ki stojijo za svojimi učenci, in številni drugi ljudje, ki so prav tako vključeni v delo osnovne šole.

Toda, čeprav je ta funkcija zelo zahtevna – ko spremljam rezultate našega skupnega dela in ko smo lahko ponosni na vso opravljeno delo, je veliko zadovoljstvo, da lahko vodim takšno šolo.

Vsako leto ima svoj obraz. Tudi letošnje ni izjema v tem oziru. Ali ste zadovoljni s potekom letošnjega šolskega leta?

Letošnje šolsko leto je seveda posebno v tem smislu, da praznujemo 60 let. Zaenkrat poteka dobro. Mislim, da se ne srečujemo z nekimi večjimi vzgojnimi težavami, ki jih ne bi mogli reševati, da so bili naši učenci uspešni na mnogih tekmovanjih, kjer so se dokazali. Zatrdim lahko torej, da je to dobro šolsko leto!

Zanimivo je, da ste bili s to šolo povezani že v preteklosti, saj ste bili tudi njena učenka. Kaj se je spremenilo od takrat, ko ste bili učenka, pa do danes, ko ste ravnateljica te šole?

Ja. Vesta, da sem bila učenka te šole tako na podružnici kot dve leti tudi na matični šoli. Seveda so bili takrat časi popolnoma drugačni. Drugačna oprema, prostorski pogoji, ... veliko stvari je bilo drugačnih in prav tako ni bilo izbirnih predmetov, toliko tekmovanj, na katerih bi se učenci lahko dokazovali, po drugi strani pa se mi zdi, da je bilo več strpnosti, da smo si sošolci in sošolke med seboj veliko bolj pomagali in da je bilo veliko več spoštovanja do učiteljev s strani učencev.

Čeprav smo imeli veliko manj kot danes vi, smo se imeli v šoli lepo in se tudi veliko naučili. Seveda ima danes šola v primerjavi s šolo takrat veliko prednosti. Učencem ponuja bistveno več, boljše materialne pogoje, več vsebin in možnosti.

Vsekakor ima vsak čas svoje slabosti in prednosti.

Šola je zorela in se razvijala – z učenci, učitelji in vsemi ostalimi, ki so bili in so še vključeni vanjo. Ali se vam zdi, da je šola v teh 60 letih napredovala?

Seveda. Pomembno je, da se vsaka organizacija, od takrat naprej, ko je ustanovljena, trudi za svojo rast – tako v kvaliteti kot tudi materialnih pogojih, in mislim, da je naša šola v teh 60 letih dosegla kvaliteten nivo, ki je nad slovenskim povprečjem in da smo lahko ponosni na naše opravljeno delo. Z gotovostjo lahko rečem, da kvaliteta iz leta v leto narašča.

Katere dosežke na tej poti bi posebej izpostavili?

Dosežke bi veljalo razdeliti v dva »paketa« ...

En »paket« je izboljšanje materialnih pogojev na šoli, kajti, ko sem pred več kot 20 leti šolo prevzela, smo imeli neustrezno zgradbo na naši podružnici, ki smo jo morali porušiti in tako smo zgradili sodobno šolo s telovadnico.

Imeli smo dvoizmenski pouk na matični šoli, ker je primanjkovalo učilnic. Tako smo zgradili prizidek, v katerem je danes 1. triada, knjižnica in računalniška učilnica. Potem smo dogradili še telovadnico in sodobno kuhinjo ter jedilnico. Seveda smo pred tem zgradili še dvigalo, da je šola pripravljena na sprejem gibalno oviranih učencev in tako omogočili resnično dobre pogoje za delo učencev in učiteljev.

Na drugi strani pa je, v drugem »paketu«, izjemno veliko število dosežkov, ki so jih učenci v teh letih dosegli in težko bi bilo izpostaviti posebej katerega. Mislim, da smo lahko ponosni na naše prireditve, ki so res kvalitetno pripravljene in dobro obiskane.

Leta 2008 smo bili imenovani za kulturno šolo leta v Sloveniji, kar je pomemben dosežek. Prejeli smo priznanje Blaža Kumerdeja, to je najvišje priznanje v Sloveniji na področju šolstva.

Dosežkov je bilo res veliko in za njih so (bili) zaslužni tako učitelji in učiteljice kot tudi učenci ter učenke.

Kaj pa v samem šolskem prostoru, učnem procesu ... Katere spremembe se vam zdijo največje?

V času mojega ravnateljstva je to zagotovo prehod iz 8- na 9-letno osnovno šolo, kar je za seboj potegnilo tudi veliko organizacijskih sprememb in v to je bilo potrebno vložiti res veliko dela in napora.

Ta zgodba še danes ni zaključena, saj smo ponovno v fazi priprav na spremembe organizacije in dela šole. Spremembe se dogajajo neprestano – nekatere so večje, druge so manjše.

Seveda je šola še precej mlada in njena pot gre naprej ... Kaj mislite, kako bo izgledalo življenje v njej v naslednjih 60 letih? Kaj se bo spremenilo?

Mislim, da danes ne obstaja nihče, ki bi znal zanesljivo odgovoriti na to vprašanje, saj gre tehnološki razvoj naprej z izjemno hitrostjo in ni možno napovedati, kaj se bo na tem področju še zgodilo.

Bojim se, da se bo še naprej dogajalo, da bodo ljudje še bolj odtujeni, da bo manjkalo osnovnih človeških vrednot, ki bi jih še spoštovali in želim si, da bi šola zmogla mlade ljudi učiti, da kljub tehnologiji še vedno ostaja pomembno, da smo med seboj spoštljivi, prijazni ter da si moramo znati med seboj pomagati.

Pogovarjala sta se: Eva Žlahtič in Tjan Novak, 8. a

15. OBLETNICA PROJEKTA »EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA«

Drage učenke, dragi učenci, učiteljice in učitelji, vsi prav dobro vemo, da naša šola letos obeležuje posebno, okroglo obletnico svojega obstoja. Ni ga, ki ne bi vedel, da se ponša s častitljivimi šestimi desetletji. Mogoče pa je kdo, ki še ne ve, da četrtno tega časa, torej svojih zadnji 15 let, vzgaja tudi ekološko osveščene in odgovorne prebivalce našega planeta. V letošnji pomladi smo namreč zabeležili 15. obletnico delovanja naše šole v programu Ekošola kot način življenja. V ta namen smo v ekokotičku pripravili kronološko razstavo s pregledom dela v prvih petnajstih letih ter predstavili pomembnejše mejnike delovanja.

V mednarodni projekt Ekošola kot način življenja se je naša šola vključila oktobra 2003, aprila 2004 pa smo podpisali Ekolistino.

Vsa ta leta so nas pri delu vodili trije vodilni projekti: odpadki, voda in energija.

Nabralo se je veliko drobnih, vendar nikakor ne nepomembnih dejanj, ki so prispevala k ohranjanju zdravja in vitalnosti našega planeta, nekaj pomembnejših področij delovanja pa je bilo naslednjih:

Ustanovitev ekostraž za nadziranje ločevanja odpadkov v učilnicah.

Nalepke v učilnicah, ki opozarjajo na redno umivanje rok.

Oznake pri umivalnikih, ki opozarjajo na zapiranje vode in varčevanje z vodo.

Semaforizirane nalepke na stikalih.

Zmanjšanje količine odpadkov z uporabo plastičnih lončkov za večkratno uporabo.

Predstavitve na sejmu Altermed.

Sodelovanje na Ekokvizu za osnovne šole.

Sodelovanje v projektu Eko-paket, izdelovanje uporabnih izdelkov iz KEMS-embalaže.

Izdelovanje punčk iz cunj (s prodajo plačali cepljenje 60 otrokom v državah tretjega sveta).

Zbiranje odpadnih tonerjev, kartuš in trakov.

Zbiranje plastičnih zamaškov.

Zbiranje starega papirja.

Zbiranje igrač.

Zbiranje živil ob svetovnem dnevu hrane in dnevu boja proti revščini.

Sodelovanje v okoljsko-humanitarnem projektu zbiranja odpadnih plastenk Jaz, ti, mi za Slovenijo.

Sodelovanje na likovnih natečajih.

Izvedba ekodnevov z ekološko hrano.

Številne ustvarjalne delavnice in urejanje ekokotička.

Izmed projektov, ki so zaživel ob rednem pouku, velja posebej omeniti delo šolskih vrtnarjev. Na Ljudskem vrtu se petošolci pod mentorstvom svoje učiteljice Jožice Repič ukvarjajo z urejanjem šolskega vrtička, s svojim delom pa se vključujejo še v dva projekta, in sicer Šolski ekovrt ter v mednarodni projekt Eating – misli globalno, jej lokalno.

Zgodba o izobraževalnem vrtičku se je začela leta 2012 na okenskih policah v učilnicah in v posebnih koritih blizu okna, kasneje pa smo rastlinice zasadili na gredice v notranjem atriju šole. Na razmeroma majhni površini smo tako ustvarili pravi »raziskovalni vrtičkarski center«. Poleg običajnih gredic so z leti ob njih zrasle tudi t.i. visoke grede. Osredotočeni smo na ekološko pridelavo predvsem zelišč in zelenjave, ki jih tudi uporabljamo pri pripravi hrane pri gospodinjstvu. V okviru projekta sledimo naslednjim ciljem:

Učenci se navajajo na potrpežljivost, sodelovanje, timsko delo, pridobivajo nova znanja, spretnosti.

Učenci pridobijo nove spretnosti in znanja, ki so ključnega pomena za učinkovit trajnostni razvoj 21. stoletja.

Šolski ekovrt ponuja različne oblike in načine učenja.
 Učenci preživijo več prostega časa na prostem.
 Okolica šole in učilnice lahko ponudijo večji estetski užitek.

Ekošola nas je v preteklih letih peljala tudi v raziskovalno delo. Raziskovalna naloga Naravna mila pri kemijskem krožku, ki je nastajala pod mentorstvom Andreje Matjašič, je na regijskem kot tudi na državnem tekmovanju mladih raziskovalcev dosegla zlato priznanje.

Vsa leta smo sodelovali v različnih natečajih, ki jih je razpisala Ekošola Slovenije v sodelovanju z mnogimi družbami in društvi. Rezultati na teh natečajih so bili izvrstni. Pobrli smo veliko državnih zmag in še več drugih in tretjih mest ter bili zanje tudi nagrajeni.

S podjetjem Talum smo ob njihovi 60. obletnici delovanja sodelovali v projektu Lahkotni svet. Ustvarili smo raznolike umetniške izdelke iz aluminija, za katere smo bili s strani Taluma tudi nagrajeni.

Z mlajšimi učenci se redno srečujemo na ustvarjalnih delavnicah, kjer z veliko ustvarjalne energije ustvarjamo iz odpadnih materialov, izdelke pa razstavimo v ekokotičku ali z njimi sodelujemo na natečajih (Ekopaket – izdelovanje iz KEMS-embalaže).

Namesto EKO-zaključka

Kaj lahko storimo za okolju ustrežnejši razvoj v prihodnje? Kako reševati obstoječe okoljske probleme in preprečiti njihovo naraščanje? Najpomembnejša ukrepa na poti k reševanju okoljskih problemov sta varčevanje z energijo ter uporaba obnovljivih virov.

Pomembno je, da se zavedamo, da se varčevanje začne v naših glavah. Začne se z našim osveščanjem, da majhne spremembe vsakodnevnih navad lahko pomagajo privarčevati energijo, ne da bi vplivale na kakovost našega življenja. Pravzaprav nam lahko celo prihrani denar.

Zato vsi skupaj uporabljajmo varčne žarnice, ugašajmo luči, kadar jih ne potrebujemo, varčujmo s toplo vodo, pokrijmo lonec med kuhanjem, manj časa uporabljajmo računalnik, glejmo manj televizije. Ne pozabimo na izklapljanje vseh naprav, če jih več ne uporabljamo, kajti tudi v stanju »stand by« porabijo veliko električne energije. Preklopimo na zeleno elektriko. Reciklirajmo in zmanjšajmo količino odpadkov. Uporabljajmo javni prevoz, kolesarimo in hodimo. Uporabljajmo sezonska živila, pridelana v okolici. Posadimo drevo.

Naj bo naše vodilo naslednje: znižujmo, ugašajmo, reciklirajmo, hodimo. Postanimo zares in v pravem pomenu odgovorni prebivalci našega planeta.

Ekošolski koordinatorici: Petra Vujnovič in Mateja Prša

NAŠA ŠOLA SKOZI ČAS

Učenci, ki smo v uredniškem odboru Lokvanja, smo s pomočjo razstave o zgodovini naše šole pa tudi s pomočjo gradiva, npr. zbornika Oda naši šoli, poiskali nekaj zanimivih poglavij v njenem razvoju, bogatem naboru dejavnosti, ki so in še potekajo. Nekaj dejstev smo tako nabrali, seveda jih je še zelo veliko, ki bi jih lahko dodali ...

Atletika je kot kraljica športov prisotna že od samega začetka. Učenci se udeležujejo krosov že od leta 1960. V šolskem letu 1974/1975 je Marija Tili z odličnim tekom na 600 m osvojila prvo mesto na mednarodnem tekmovanju v Murski Soboti. To je bilo prvo zlato odličje na mednarodni ravni za ptujske šole. Leta 1979 so učenke na 13. mednarodnem teku osvojile ekipno prvo mesto. Odlični rezultati s področja atletike se tukaj še niso končali. Damir Cingesar je svojo nadarjenost in borbenost potrdil z zmago na državnem tekmovanju v šolskem letu 1999/2000. Naslednje leto je Matjaž Vesenjaka postal državni prvak iz teka na 60 m.

Miha Sabo je leta 2004/2005 postal najboljši športnik občine Ptuj s svojimi rezultati v skoku v višino.

Prvo medaljo iz državnega rokometnega tekmovanja so osvojile učenke leta 1978 v Vuzenici. V finalu so izgubile z Olimpijo in tako z mentorico Silvo Fartek osvojile drugo mesto v državi. V šolskem letu 1994/1995 so bile starejše deklice medobčinske in področne prvakinja, na državnem tekmovanju pa so osvojile 4. mesto.

Učenci so se redno udeleževali tekmovanj v malem nogometu in pod vodstvom Ivana Čuša dvakrat postali državni prvaki. Največji uspeh šole v malem nogometu so si priigrali učenci leta 1991/1992 ko so postali najboljši v državi. Uspeh so leta 1993/1994 ponovili letniki 1980 in mlajši, ko so šoli priigrali še en naslov državnega prvaka.

Odlične rezultate za šolo je dosegel tudi Danilo Piljak, ki je v letu 1999 postal državni podprvak v namiznem tenisu. Naslednje leto je dosežek še izboljšal, ko je med 160 tekmovalci postal državni prvak.

V šolskem letu 1989/1990 so se učenci izkazali na področju gimnastike. Tega leta je pri mlajših deklicah na državnem tekmovanju Lea Štebih osvojila 2. mesto, Primož Šparl pa 3. mesto.

Na šoli smo imeli tudi odlične plezalce. Izstopala je Mina Markovič, ki je leta 2000 postala državna prvakinja. V tem letu ji je uspel tudi preboj v državno reprezentanco. Nastopala je tudi na prvenstvu mladih reprezentanc v Italiji, kjer je osvojila 3. mesto.

V šolskem letu 1989/1990 sta se kolesarja Mitja Mahorič in Aljoša Kavčevič udeležila državnega tekmovanja. Mitja je postal državni prvak pri starejših dečkih, Aljoša pa podprvak pri mlajših.

Leta 1990 je Andrej Šmigoc osvojil 3. mesto na državnem tekmovanju iz juda. Njegov rezultat je izboljšala Urška Urek, ko je dve leti zapored osvojila naslov državne podprvakinje. Leta 2003 in 2004 je bila proglašena za najboljšo športnico Ptuja, in svojo nagrado prejela iz rok župana mestne občine Ptuj.

Leta 1960 so učenci šolske zadruge Nagelj s svojimi pridelki njive sodelovali na razstavi mladih zadrušnikov v Mariboru.

Leta 1961 so na temo 20 let vstaje sodelovali z literarnimi in likovnimi izdelki na zaključni prireditvi v Mariboru.

Oktobra leta 1970 so na razstavi mladih slikarjev in kiparjev v paviljonu Dušana Kvedra na Ptuj sodelovali tudi naši učenci.

- **Leta 1982/1983 so učenci sodelovali v izmenjalnih razstavah s šolo iz hrvaške Cestice.**
- **V šolskem letu 1993/1994 je bila izdelana prva zlata knjiga.**
- **Leta 1995/1996 so se učenci likovnega krožka pod mentorstvom Ane Trafela vključili v natečaj Pustovanje in Zdravo mesto.**
- **2003/2004 so učenci s svojimi literarnimi in z likovnimi prispevki sodelovali na natečaju, ob evropskem tednu parkov so tako njihovi izdelki krasili stavbo Komunalnega podjetja Ptuj.**
- **Na največjem slovenskem likovnem natečaju Likovni svet otrok v Šoštanju so bili naši učenci leta 2002 nagrajeni.**
- **Udeležba na kiparski koloniji Malečnik je sčasoma postala že tradicija. Udeležili so se je tudi v šolskem letu 2004/2005.**
- **Na natečaju Novoletna voščilnica leta 2004/2005 so se učenci uvrstili na regijsko in še dalje na državno, na katerem so tudi zmagali.**

- Leta 2005/2006 so učenci bili nagrajeni za likovno kolekcijo na likovnem natečaju Petrol – Otroci odraslim.
- V času pustnih prireditev leta 2007 so učenci naše šole razstavljali svoje izdelke v Mestni hiši Ptuj.
- Za tekmovalno Društvo za varstvo in vzgojo ptic je bila pri tehničnem pouku Jožeta Cvetka izdelana krmilnica, kjer so učenci redno krmili ptice. Za svoj trud jim je 6. 6. 1980 Društvo za varstvo in vzgojo ptic podelilo kristalni pokal.
- V šolskem letu 2006/2007 so se udeležili tečaja za najboljšo ptičjo hišico in osvojili drugo nagrado.
- V šolskem letu 1959/1960 so na Prešernov dan 8. februarja leta 1960 izdali prvo številko literarnega glasila Nagelj.
- Leta 1961 je izšla druga številka z naslovom Domovina v izgradnji.
- 1965 je izšla 3. številka Nageljna.
- Leta 1991/1992 se je Nagelj preimenoval v Lokvanj.
- Leta 1995 je izšla prva številka šolskega glasila Čar besede moje.
- 1996/1997 je z pomočjo Sonje Dežman nastala 2. številka Čar besede moje. Leto 1997/1998 je bilo posebno leto, saj je šola praznovala 40 let, zato so izdali slavnostno glasilo, v katerem so s svojimi prispevki sodelovali tudi nekdanji učenci šole, ki so se že širše uveljavili.
- Sonja Dežman je bila urednica vse do šolskega leta 2000/2001, potem pa je urednikovanje glasila prevzela Irena Pukšič.
- V šolskem letu 2003/2004 je glasilo prevzel David Bedrač, ki ga vodi in mu urednikuje še danes.
- Leta 1958/1959 je januarja začel delovati dramski krožek.
- Prvi zapis o nastopu je zabeležen leta 1963/1964 pod vodstvom Jožeta Kodriča.
- V šolskem letu 1966/1967 si je okrog 470 učencev od 1. do 5. razreda ogledalo predstavo Prstanček v Mariboru.
- Leta 1974/1975 so se učenci odpravili v Maribor, kjer so si prvič ogledali operno predstavo Prodana nevesta.
- V šolskem letu 1986/1987 so se učenci razveselili obiska Daretu Ulage.
- V šolskem letu 1999/2000 so si učenci 7. in 8. razreda v Ljubljani ogledali predstavo Matiček se ženi.
- V šolskem letu 2003/2004 je dramski krožek pripravil igrico Mojca Pokrajculja, s katero so se učenci le-tega udeležili območne revije.
- V šolskem letu 2004/2005 so bili učenci šolskega gledališkega kluba povabljeni na Pikin festival v Velenje.

Pripravili: Aljaž Kelc, Bono Bezjak, Nina Repič, 8. a

MALO NEKOČ ...

ŠOLA NEKOČ

V četrtek nam je učiteljica pokazala, kako je izgledala šola nekoč. Pisali smo tudi narek. V roki je držala leseno palico.

Zjutraj je prišla naša učiteljica. Imela je čop. Oblečena je bila v staromodna oblačila. V roki je držala leseno palico. S palico je tolkla po mizi. Ime ji je bilo Josipina in pisala se je Koren.

Vstali smo in obljubili, da bomo v šolo radi hodili. Učiteljica nam je rekla: »Kdor se rad uči, za starost ne skrbi!« In še: »Ako v šolo ne bi hodil, ostal bi neveden!«

Obljubili smo ji, da jo bomo vedno in povsod klicali gospodična učiteljica.

Učiteljici smo morali pokazati roke. Če je bila na roki packa, je udarila po mizi, če pa je bil na roki nakit, te je poslala klečat v kot.

Ker smo se učiteljice vsi bali, ni mogla več zadrževati svojega smeha in se je začela smejati.

Ta dan je bil zelo zanimiv. Na koncu smo se smejali vsi.

V tem dogodku sem se počutila odlično in videla sem, kako je izgledala šola nekoč.

Maja Prevolšek, 5. b

ŠOLA NEKOČ - INTERVJU

V tednu šole smo učenci 5. a razreda intervjuvali naše babice in dedke, kako je šola potekala takrat. Zastavili smo jim kar 25 vprašanj in na vsakega so odgovorili, po vseh svojih najboljših močeh.

Tako smo ugotovili, da so jim v šoli solili pamet, tako da so bili strogi, vesti so se morali točno tako, kot so jim naročili.

Pot v šolo je bila težka, večinoma dolga in neurejena.

Potrebščine so bile: zvezki, knjige, nalivnik in svinčnik. Šolske klopi so bile lesene. V šoli so nekje dobili samo malico, drugod so si jo morali prinesiti od doma. Imeli so nekaj športnih in nekaj kulturnih dni. Šole v naravi pa niso imeli. Odnos med učitelji in učenci je bil spoštljiv in pošten. Sošolci so si radi pomagali, včasih so se sprli in imeli so se radi. Po pouku so se zbrali, odšli igrat, nato pa skupaj domov. Po končani osnovni šoli so, če so bili dobri, odšli naprej na višje šole.

Učitelji so bili zelo strogi. V osnovni šoli so imeli 4–5 ur, na višji stopnji 6–7 ur. Imeli so tri do pet odmorov. Imeli so osem predmetov. Spomnijo se veliko zanimivih dogodkov. Nekateri so imeli interesne dejavnosti, drugi pa ne. Učitelji so spraševali po abecedi ali nenapovedano. Vzdevkov večinoma niso imeli, vendar so bili tudi tisti, ki so jih imeli.

V razredu so se dobro razumeli. Spore so reševali sami. Babice in dedki bi se danes v šolskih klopeh kar znašli. Večinoma so v šolo hodili radi. Za šolo so porabili kar nekaj časa. Pouk je potekal po urniku. Imeli so srednje veliko domačih nalog. Pomagal jim ni nihče!

V nekaterih razredih so imeli oslovsko klop, v drugih ne. Šolska pravila takrat so bila v marsičem podobna današnjim.

Naše babice in dedki imajo na osnovno šolo dobre spomine.

Pri tem intervjuju smo se naučili veliko novega o šoli, ki so jo obiskovali naše babice in dedki.

Povzela in zapisala: Tim Hazemali in Rok Jovanović, 5. a

V ŠOLI NEKOČ

Učenci 3. razreda smo v tednu praznovanja ob 60. obletnici naše šole spoznavali, kako je bilo nekoč v šoli. Doma smo vprašali naše babice in dedke, kakšne spomine imajo na šolanje. V dopisu upokojenim učiteljicam smo jih prosili, da zapišejo spomine na svoje službovanje. Kar nekaj se jih je prijazno odzvalo in nam zapisalo veliko zanimivosti in anekdot, za kar smo jim zelo hvaležni in se jim iskreno zahvaljujemo. V šoli sta nas obiskali upokojeni učiteljici, gospa Matilda Simonič in gospa Erika Šafranko, ki sta nam

povedali veliko zanimivega. Doživeli smo tudi šolo nekoč. V razred je prišla učiteljica Elka Mlakar, ki je bila oblečena in se je obnašala tako, kot so se učiteljice nekoč. V sredo smo učencem prve triade v času pouka v prenašali »Kurirčkovo pošta danes v spomin na preteklost«, v kateri smo prebrali in predstavili zanimivosti, ki smo jih izvedeli od staršev in upokojenih učiteljic. V igralnem kotičku smo pripravili razstavo zapisanih besedil in »aktovk«, ki smo jih ustvarjali.

V 3. c smo zapisali nekaj zanimivosti.

- Nekoč so hodili peš v šolo tudi 7 kilometrov daleč. Če so bili umazani, so dobili s palico po roki. (Qihan)
- Učitelji so bili strogi do učencev, v rokah so nosili palico. Jeseni so prinesli v šolo poljske pridelke, da so imeli bolj raznovrstno hrano. (Lara S.)
- Nekoč so v šoli imeli zelo stroge učitelje in pravila lepega vedenja. Imeli so enobarvne rjave aktovke. (Luka)
- Na mizah so imeli luknjice za črnilnike in lesene peresnice. Če so bili v šoli poredni, so morali sedeti na oslu, klečati na koruzi ali pa so celo dobili po prstih. (Neja K.)
- Moja babica je v šolo hodila peš in bosa. Malico si je morala nositi od doma. (Kaja)
- Nekoč niso imeli zvezkov, zato so vse pisali na tablico. (Sara)
- Ko so učenci postali pionirčki, so dobili modro kapico z značko in rdečo rutico. Za malico so dobili kruh in hrenovko. (Kornelija)
- Nekoč v šoli niso imeli takih penkal, kot jih uporabljamo mi. (Alen)
- V razredih so kurili v pečeh. Če so pomagali hišniku nositi premog, so dobili za nagrado kos kruha. (Maruša)
- Če so učenci bili poredni, so šli klečat na koruzo ali sedet na osla. (Anej)
- Nekoč so bile učilnice opremljene zelo skromno. Učitelje so klicali tovariši, učiteljice pa tovarišice. (Minea)
- Na poti v šolo in domov so si peli in se pozimi drsali. (Ema)
- V razred je prišla učiteljica, ki je bila oblečena tako kot v starih časih. Roke smo morali dati na hrbet. Na tleh smo imeli koruzo. Kdor ni imel naloge, je klečal na koruzi. (Tjaša)
- Ko je prišla učiteljica, smo morali vstati in pozdraviti: *Dober dan, gospodična Mlakar*. Pregledala nam je roke, če imamo čiste. Ko smo odgovarjali, smo morali vstati. Nismo smeli dvigovati rok. (Lara F.)

... IN MALO DANES

Šolska novinarska ekipa se je podala naokoli, po šoli, in tri učiteljice (eno upokojeno) povprašala o tem, kaj jim pomeni naša šola. Povedale so zelo zanimive stvari ...

KARMEN MLAKAR:

Ste v času svojega dela tukaj, na OŠ Ljudski Vrt Ptuj, doživeli kakšen neprijeten dogodek?

Ja, spomnim se strašne poplave več kot 15 let nazaj, ko se je, tako kot nekaj časa nazaj, prelil ribnik. Z učenci smo se ravno vračali s šolskega izleta, ko je bila na Ptujju huda nevihta in je poplavelo šolo, tako da je voda v pritličju segala do druge stopnice ... Spomnim se, da so starši prevzemali otroke v vodi do kolen in jih potem spravljali na varno. Bila me je groza in strah in v primerjavi z današnjim časom sploh ni neke bistvene razlike, saj se je enako zgodilo tudi zadnjič, le da so tokrat pravočasno preprečili škodo, ki bi se lahko zgodila.

IVANKA LAH:

Kakšni so bili tisti prvi začetki šolske revije Lokvanj?

Ko sem še učila v tej šoli, smo se odločili, da bi začeli s šolsko revijo, ki pa se je takrat imenovala Nagelj. Kasneje so se učenci odločili, da bi revijo preimenovali v Lokvanj. To se nam je zdelo še boljše in primerneje. No, od takrat pa vse do danes ima šola dve svoji glasili, ki pa sta se skozi leta in generacije spreminjali ter razvijali.

MILICA KOSER:

Ste v času, ko ste delali na tej šoli, doživeli kaj, kar se vam je še posebej vtisnilo v spomin?

Ja, spomnim se, ko smo imeli še dvoizmenski pouk in smo se zvečer vračali domov v temi. Res, ko se danes spominjam, da smo imeli pouk popoldan in sem se potem domov vračala zvečer, pozimi že v temi, mi je to resnično ena smešna izkušnja. Sicer pa imam na to šolo same lepe spomine. Večkrat sem bila razredničarka in v tem delu sem vedno uživala.

Pripravila:
Eva
Žlahtič,
8. a

PRIHODNJE LETO SE VIDIMO SPET!

Tudi letos smo izdali literarno glasilo Čar besede moje, ki je še posebej slavnostno, z njim smo se namreč še enkrat spomnili, da je naša šola stara šestdeset let. Več kot šestdeset literarnih prispevkov najdete v tej slavnostni izdaji, ki je obogatena še s številnimi likovnimi mojstrovinami naših učencev. Vse skupaj pa smo, kot je to že v navadi, predstavili še na dobro obiskani literarni prireditvi.

V četrtek, 24. 5. 2018, smo imeli najprej generalko vsi bralci, pevci in drugi glasbeni izvajalci. Vadili smo branje na mikrofonski, potem ko smo več urili branje brez le-tega, ob 17. uri pa se je prireditev začela. Napovedovalka Ela Černila je odlično začela prireditev, potem pa sta nadaljevali prva in druga skupina bralcev. Nastopila je tudi violinistka Lenja Plajnšek, sledil pa je še pevski zbor z dvema pesmima, glasbeni del pa so popestrili še učenci na harmonikah.

Branje se je nadaljevalo vse do šeste skupine. Napovedovalka je na oder povabila tudi gospo ravnateljico, ki je še povedala nekaj lepih, spodbudnih besed in se zahvalila glavnemu uredniku in mentorju glasila, dr. Davidu Bedraču, likovni urednici Editi Čelofigi in oblikovalcu Mateju Sužniku, na koncu pa je na oder prišla še učenka Iva Vidovič, ki je predstavila svojo zbirko pesmi, ravnateljica pa ji je podelila tudi izvod revije Mentor, v kateri je med drugim prispevek o njenem literarnem delu. Prireditev se je končala v dobrem vzdušju. In s klicem: Vse najboljše, draga šola! Pa še: Prihodnje leto se vidimo spet!

Vito Patekar in Eva Peklar, 6. a

